

Joi, 25 februarie 2010

Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului

P7_TA(2010)0039

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2002 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind viitorul politicii comune în domeniul pescuitului ⁽²⁾,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982,
- având în vedere Acordul din 1995 de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori („Acordul de la New York” din 4 august 1995),
- având în vedere Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil, adoptat la 31 octombrie 1995,
- având în vedere Codul de practici pentru pescuitul de agrement al CECPI, adoptat în mai 2008,
- având în vedere declarația făcută cu ocazia reuniunii mondiale la nivel înalt de la Johannesburg privind dezvoltarea durabilă, desfășurată în perioada 26 august - 4 septembrie 2002,
- având în vedere strategia UE revizuită privind dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost adoptată de către Consiliul European la 15 și 16 iunie 2006,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind rolul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) în implementarea unei abordări ecosistemice în gestionarea resurselor marine (COM(2008)0187) și Rezoluția Parlamentului European din 13 ianuarie 2009 referitoare la politica comună în domeniul pescuitului (PCP) și la abordarea ecosistemică în gestionarea pescuitului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind instrumentele de gestionare bazate pe drepturile de pescuit (COM(2007)0073) și Rezoluția Parlamentului European din 10 aprilie 2008 privind instrumentele de gestionare bazate pe drepturile de pescuit ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.⁽²⁾ JO C 271 E, 7.11.2002, p. 67.⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0009.⁽⁵⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 1.

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind aplicarea principiului durabilității în activitățile de pescuit din Uniunea Europeană prin intermediul randamentului maxim durabil (COM(2006)0360) și Rezoluția Parlamentului European din 6 septembrie 2007 privind aplicarea principiului durabilității pescuitului în UE prin intermediul recoltei maxime sustenabile ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O politică de reducere a capturilor accidentale nedorite și de eliminare a aruncării înapoi în mare a capturilor în activitățile de pescuit din Europa” (COM(2007)0136) și Rezoluția Parlamentului European din 31 ianuarie 2008 privind o politică de reducere a capturilor accidentale nedorite și de eliminare a aruncării înapoi în mare a acestora în activitățile de pescuit din Europa ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2009 referitoare la „Guvernanța în cadrul PCP: Parlamentul European, consiliile consultative regionale și alți actori” ⁽³⁾, precum și Rezoluția sa din 6 septembrie 2006 referitoare la Planul de acțiune 2006-2008 pentru simplificarea și îmbunătățirea politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 septembrie 2008 intitulată „O strategie europeană de cercetare marină și maritimă: Un cadru coerent al spațiului european de cercetare în sprijinul utilizării sustenabile a oceanelor și mărilor” (COM(2008)0534) și Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2005 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind Fondul European pentru Pescuit ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 15 iunie 2006 referitoare la pescuitul costier și problemele cu care se confruntă comunitățile de pescuit costier ⁽⁷⁾ și Rezoluția sa din 15 decembrie 2005 referitoare la rețelele de femei: pescuit, agricultură și diversificare ⁽⁸⁾, precum și Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 referitoare la ameliorarea situației economice în sectorul pescuitului ⁽⁹⁾,
- având în vedere raportul special nr. 7/2007 al Curții de Conturi privind sistemele de control, de inspecție și de sancțiuni în ceea ce privește normele de conservare a resurselor halieutice comunitare, Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽¹⁰⁾, Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 privind autorizațiile pentru activitățile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare și accesul navelor țărilor terțe în apele comunitare ⁽¹¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹²⁾, precum și rezoluțiile Parlamentului din 23 februarie 2005 ⁽¹³⁾, 15 februarie 2007 ⁽¹⁴⁾, 5 iunie 2008 ⁽¹⁵⁾, 10 aprilie 2008 ⁽¹⁶⁾ și 22 aprilie 2009 ⁽¹⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Lansarea unei dezbateri referitoare la o abordare comunitară a sistemelor de etichetare ecologică pentru produsele pescărești” (COM(2005)0275) și rezoluția Parlamentului European din 7 septembrie 2006 referitoare la același subiect ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 228.

⁽²⁾ JO C 68 E, 21.3.2009, p. 26.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 155.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 324.

⁽⁷⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 504.

⁽⁸⁾ JO C 286 E, 23.11.2006, p. 519.

⁽⁹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 417.

⁽¹⁰⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 33.

⁽¹²⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

⁽¹³⁾ JO C 304 E, 1.12.2005, p. 258.

⁽¹⁴⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 502.

⁽¹⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 87.

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ JO C 305 E, 18.12.2008, p. 271.

⁽¹⁹⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 233.

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la noul rol și noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind o viitoare „Politică maritimă a Uniunii Europene: o viziune europeană privind oceanele și mările” ⁽²⁾, precum și Rezoluția sa din 2 septembrie 2008 referitoare la pescuit și acvacultură în contextul managementului integrat al zonelor litorale în Europa ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 februarie 2009 privind „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice” ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 4 decembrie 2008 referitoare la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii ⁽⁶⁾,
 - având în vedere comunicările Comisiei referitoare la o politică maritimă integrată, în special comunicările întitulate „Orientări pentru o abordare integrată în domeniul politicii maritime. Realizarea celor mai bune practici de guvernare maritimă integrată și de consultare a părților interesate” (COM(2008)0395), „Foaie de parcurs privind amenajarea spațiului maritim. Realizarea principiilor comune în UE” (COM(2008)0791) și „Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii Europene” (COM(2009)0536), precum și recentul raport intermediar privind politica maritimă integrată a Uniunii Europene (COM(2009)0540),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei întitulată „Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene” (COM(2009)0162),
 - având în vedere Cartea Verde a Comisiei întitulată „Reforma politicii comune în domeniul pescuitului” (COM(2009)0163),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0014/2010),
- A. întrucât conservarea stocurilor de pește reprezintă o necesitate fundamentală pentru a permite sectorului pescuitului să aprovizioneze consumatorii cu produse piscicole și pentru echilibrul balanței alimentare, atât la nivelul fiecărui stat membru, cât și la nivelul Uniunii Europene, și are o contribuție semnificativă la bunăstarea socioeconomică a comunităților din zona de coastă, la dezvoltarea locală, la ocuparea forței de muncă, la menținerea și crearea de activități economice și de locuri de muncă în amonte și în aval, la aprovizionarea cu pește proaspăt și la păstrarea tradițiilor culturale locale;
- B. întrucât Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 1982 ar trebui să constituie baza permanentă pentru reglementarea politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), cu referire specială la gestionarea internațională a sectorului pescuitului;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 531.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0583.

Joi, 25 februarie 2010

- C. întrucât reforma PCP trebuie să țină seama de politica UE pentru mediu, consfințită de tratate și de Declarația de la Bali din decembrie 2007;
- D. întrucât Uniunea Europeană (UE) este o entitate supusă reglementărilor de drept internațional care, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de tratatele sale și de normele sale de funcționare, are scopul specific de a garanta integrarea economică, socială și politică a politicilor sale, inclusiv a PCP;
- E. întrucât obiectivul PCP, stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, este de a asigura dezvoltarea durabilă și viabilitatea economică și socială a sectorului pescuitului și conservarea resurselor marine, ceea ce reprezintă o premisă fundamentală pentru exercitarea activității de pescuit în prezent și în viitor;
- F. întrucât PCP nu și-a atins obiectivele de bază și a demonstrat că o politică excesiv de centralizată, dirijată de sus în jos, nu funcționează;
- G. întrucât trebuie luate în considerare diversitatea mărilor europene și specificitatea flotei și a practicilor de pescuit existente în fiecare dintre acestea;
- H. întrucât în Rezoluția sa din 3 noiembrie 1976 și în special în Anexa VII a acesteia, Consiliul a prevăzut luarea măsurii în sprijinul nevoilor specifice din regiunile în care populația locală este în mod deosebit dependentă de pescuit și de activitățile legate de acesta;
- I. întrucât, articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2371/2002, stipulează că PCP cuprinde conservarea, gestionarea și exploatarea resurselor acvatice vii, acvacultura, precum și prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură, în cazurile în care asemenea activități sunt practicate pe teritoriul statelor membre sau în apele comunitare sau de navele comunitare de pescuit sau, fără a aduce atingere responsabilității primare a statului de pavilion, de resortisanți ai statelor membre;
- J. întrucât 88 % din stocurile comunitare sunt pescuite dincolo de nivelul de RMS și 30 % din acele stocuri se află în afara limitelor biologice de siguranță, cu consecințe grave pentru viabilitatea industriei;
- K. întrucât aplicarea PCP interacționează direct cu domenii foarte vaste, cum ar fi protecția mediului, schimbările climatice, siguranța, sănătatea publică, protecția consumatorului, dezvoltarea regională, comerțul intern și internațional, relațiile cu țările terțe și cooperarea pentru dezvoltare, și întrucât este esențial să se garanteze o armonizare corectă și atentă între toate aceste domenii, respectându-se totodată principiul subsidiarității;
- L. întrucât, în conformitate cu Directivă 2008/56/CE, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a obține sau menține o stare bună în apele marine ale Uniunii Europene până cel târziu în 2020, ceea ce va face necesară reglementarea activităților de pescuit în cadrul PCP;
- M. întrucât există disparități evidente între veniturile populației care trăiește din pescuit și veniturile altor segmente ale populației; întrucât este necesar să se garanteze celor care trăiesc din pescuit un standard de viață echitabil, în special prin mărirea veniturilor individuale;
- N. întrucât situația geopolitică, economică și socială actuală, precum și elaborarea unei strategii și a unui plan de acțiune pentru protejarea și dezvoltarea durabilă a mărilor și oceanelor din Europa și din întreaga lume (politica maritimă integrată - PMI) justifică angajamentul nostru de a stabili o PCP sustenabilă din punct de vedere socioeconomic și al mediului, în care puterea de decizie a Parlamentului European în materie de PCP este consolidată, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona;
- O. întrucât pescuitul este una din activitățile principale care folosește marea și resursele acesteia, și ar trebui, prin urmare, să fie considerat un element esențial al gestionării politicii maritime integrate (PMI);

Joi, 25 februarie 2010

- P. întrucât IPCC (Comisia interguvernamentală pentru schimbările climatice), care reunește cercetători din toată lumea, a evaluat impactul schimbărilor climatice și a ajuns la concluzia că numeroase ecosisteme sunt amenințate de o combinație fără precedent de factori și perturbări asociate cu schimbările climatice;
- Q. întrucât legislația primară a UE și, recent, TFUE, au recunoscut natura constrângerilor care afectează regiunile ultraperiferice (RU); aceste constrângeri, prin natura lor permanentă și generalizată, precum și prin prezența lor comună, diferențiază regiunile respective de celelalte regiuni ale UE care prezintă dezavantaje geografice și/sau probleme de populare;
- R. întrucât, pentru a fi mai integratoare și mai eficientă, PCP ar trebui organizată în vederea implicării multidisciplinare a tuturor grupurilor care au o legătură directă sau indirectă cu sectorul, cum ar fi pescarii în scopuri comerciale sau de agrement, producătorilor de acvaculturi, sectorului de prelucrare, a vânzătorilor cu amănuntul, a proprietarilor de vase, a reprezentanților acestor grupuri, a societății civile (inclusiv ai ONG-urilor care se ocupă de mediu și de dezvoltare), a comunității științifice și a responsabililor instituționali;
- S. întrucât această nouă reformă a PCP ar trebui să constituie deja o mai bună adaptare a politicii de pescuit la normele pieții unice;
- T. întrucât, în pofida unor progrese înregistrate în urma revizuirii PCP din 2002, au mai rămas probleme grave legate de capacitatea excedentară a flotei și de precaritatea unor resurse halieutice, care variază în funcție de zonă, probleme care s-au agravat în ultimii ani, ducând la efecte negative grave asupra speciilor nevizate și a mediului marin în general și afectând calitatea ecosistemului;
- U. întrucât probleme precum capacitatea excedentară și precaritatea resurselor halieutice nu ar trebui considerate endemice sau universale, având în vedere variațiile foarte mari dintre diferitele flote și activități de pescuit, și întrucât soluțiile la aceste probleme ar trebui elaborate și implementate ținându-se seama de diferențele regionale importante de pe teritoriul UE;
- V. întrucât mările europene pot conține volume mai mari de pește decât în prezent și întrucât, dacă stocurile ar fi lăsate să se refacă, ar fi posibilă stabilirea de limite care să permită capturarea de cantități mult mai mari, respectând în același timp sustenabilitatea;
- W. întrucât procentul peștilor aruncați înapoi în mare este inacceptabil de mare, iar în cazuri extreme ajunge, potrivit afirmațiilor pescarilor, chiar până la 80 % din captură;
- X. întrucât politica de conservare și gestionare a reprezentant cel mai mare eșec al PCP care, de la creația sa, nu a fost modificată sau actualizată și întrucât este necesar, prin urmare, să se acorde atenție elaborării unui nou model de conservare și gestionare în domeniul pescuitului;
- Y. întrucât Uniunea Europeană, în virtutea angajamentelor asumate în forurile internaționale, a definit gestionarea prin intermediul Randamentului maxim sustenabil (RMS) principiul precauției și abordarea ecosistemică drept obiective ale politicii sale în domeniul pescuitului;
- Z. întrucât menținerea unor flote de pescuit moderne, competitive, ecologice și sigure nu este incompatibilă cu reducerea capacității de pescuit, acțiune care de fapt a fost efectuată în grade diferite de către diverse state membre, pe baza unor serioase cercetări științifice, pentru a echilibra capacitatea de pescuit cu disponibilitatea resurselor, și întrucât părțile interesate s-au manifestat în favoarea unor măsuri care să nu afecteze sectorul, ci care să aibă efecte pozitive și progresive, precum cele legate de creșterea biomasei de pește, reducerea numărului de zile de pescuit, stabilirea de zone de protecție biologică, punerea în valoare a unităților piscicole mici;

Joi, 25 februarie 2010

- AA. întrucât pescuitul este una din activitățile cele mai afectate de reducerea progresivă a resurselor, cauzată de starea de sănătate precară a ecosistemelor marine, și întrucât sustenabilitatea sa viitoare va depinde de capacitatea sa de a inversa această tendință, prin restabilirea stării de sănătate și a echilibrului ecosistemului marin în ansamblul său; întrucât sectorul trebuie să contribuie la eforturile de restabilire a echilibrului, care vor permite sustenabilitatea sa viitoare și vor asigura creșterea viabilității pe termen mediu și lung;
- AB. întrucât pescuitul este esențial pentru câștigarea existenței în multe comunități de coastă, care au practicat această activitate de mai multe generații și care au contribuit astfel la dinamica economică și socială a regiunilor respective și la moștenirea culturală a UE și întrucât politica în domeniul pescuitului trebuie dezvoltată astfel încât, prin respectarea drepturilor istorice, sursele de venituri să fie protejate în toate regiunile tradiționale piscicole ale Europei;
- AC. întrucât drepturile istorice au fost protejate în trecut de principiul unei stabilități relative și, indiferent de forma sistemelor de gestionare viitoare, comunitățile de coastă trebuie să își păstreze avantajele dobândite prin stabilitatea relativă;
- AD. întrucât flotele mici și zonele foarte dependente de activitatea de pescuit necesită un tratament diferit și un sprijin socioeconomic mai mare în cadrul noii PCP;
- AE. întrucât, în ciuda nivelului scăzut de reprezentare a femeilor în subsectorul activității de capturare, acestea constituie un grup important, având în vedere rolul fundamental pe care îl joacă în zonele direct legate de PCP, cum ar fi acvacultura, prelucrarea, comercializarea, cercetarea, gestionarea întreprinderilor, formarea și siguranța maritimă;
- AF. întrucât, la fel ca și în sectorul agricol, femeile sunt, de asemenea, victime ale inegalităților existente în sectorul pescuitului, care se traduc prin salarii mai mici (sau chiar prin absența unei remunerații), mai puține avantaje sociale și, în unele cazuri, obstacole în calea participării lor depline în forurile de conducere ale anumitor comunități sau asociații;
- AG. întrucât produsele piscicole și acvacultura reprezintă o sursă importantă și din ce în ce mai utilizată de proteine de înaltă calitate și de grăsimi benefice sănătății, indispensabile nevoilor alimentare ale Uniunii;
- AH. întrucât flota comunitară și sectorul comunitar al pescuitului sunt o sursă de hrană de înaltă calitate și joacă un rol esențial în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, coeziunea socială și dinamismul în regiunile de coastă, periferice, ultraperiferice și cele insulare;
- AI. întrucât introducerea pe piață de produse piscicole însoțite de un certificat acreditat de calitate, de la capturare până la comercializare, trecând prin fazele de îngreșare și de prelucrare (în funcție de industria în cauză) ar trebui să contribuie la o mai bună sensibilizare a producătorilor și consumatorilor cu privire la pescuitul sustenabil;
- AJ. întrucât FAO a desfășurat o activitate importantă în domeniul etichetării ecologice în domeniul produselor piscicole și de acvacultură și în luna martie 2005, Comisia pentru pescuit din cadrul FAO (COFI) a elaborat orientări cu privire la acest subiect care ar trebui luate în considerare de către Comisia Europeană;
- AK. întrucât acțiunile de promovare a dezvoltării durabile într-o anumită regiune ar consolida interacțiunea dintre componentele sale de mediu naturale și umane și ar promova calitatea vieții în cadrul comunităților sale de coastă; întrucât o politică în domeniul pescuitului trebuie să pornească de la premisa interdependenței dintre bunăstarea acestor comunități și durabilitatea ecosistemelor din care acestea fac parte integrantă;

Joi, 25 februarie 2010

- AL. întrucât flotele mici și cele industriale mai mari prezintă caracteristici foarte diferite și probleme care nu pot fi înscrise într-un model uniform, necesitând așadar un tratament diferențiat;
- AM. întrucât în momentul de față este general acceptat faptul că există o serie de instrumente care oferă o abordare diferită de gestionare a pescuitului care pot suplimenta cu succes sistemele existente și care pot juca un rol semnificativ în ceea ce privește gestionarea sectorului la nivel comunitar;
- AN. întrucât unele state membre au instituit deja propriile lor sisteme, precum sistemul de credit pentru conservare, destinat încurajării inovațiilor pozitive în industrie, și întrucât astfel de acțiuni, întreprinse la nivel de stat membru, pot fi ajustate pentru a lua în considerare circumstanțele locale, în cooperare cu părțile interesate;
- AO. întrucât un studiu al modelelor de gestionare a pescuitului ar trebui să facă obiectul unei analize atente, având în vedere diferențele de ordin economic și social și cele legate de pescuit între diferitele state membre, fără a neglija rolul subsidiarității, în scopul asigurării unei gestionări globale echilibrate a resurselor și al promovării accesului proporționat al diferitelor flote;
- AP. întrucât activitatea din sectorul pescuitului este concentrată în special în regiuni cu economie fragilă, care fac parte în marea lor majoritate din regiunile cuprinse în obiectivul 1, și întrucât situația de criză din acest sector are un impact considerabil asupra coeziunii economice și sociale din aceste regiuni;
- AQ. întrucât valoarea zonelor maritime în care pescuitul este interzis, ca instrument eficient de protejare a ecosistemelor marine și ca factor care aduce beneficii gestionării pescuitului, este recunoscută pe scară largă, cu condiția ca instituirea și protejarea acestora să îndeplinească o serie de standarde minime;
- AR. întrucât ar trebui să se acorde cea mai mare atenție posibilă importanței strategice a acvaculturii și dezvoltării sale la nivel comunitar, atât în termeni socio-economici și de mediu, cât și în contextul securității alimentare; întrucât, cu toate acestea, industria trebuie să prevină daunele aduse mediului marin local sau epuizarea stocurilor sălbatice, în special a celor de pești pelagici de mici dimensiuni capturați ca hrană pentru multe specii de acvacultură;
- AS. întrucât activitățile de pescuit de moluște și crustacee sunt parte integrantă a sectorului și au o importanță deosebită în anumite zone de coastă, iar, în cazul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, aceste activități sunt desfășurate în general de femei; întrucât aceste activități ar trebui să facă parte pe deplin din domeniul de aplicare al noii PCP;
- AT. întrucât UE va trebui să își coordoneze politica în materie de dezvoltare și PCP, pentru a dedica sectorului pescuitului mai multe resurse umane, tehnice și bugetare în contextul politicii sale de cooperare în materie de dezvoltare cu țările terțe;
- AU. întrucât acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui să joace un rol vital și din ce în ce mai important în contextul utilizării și exploatații sustenabile a resurselor halieutice din apele comunitare și internaționale, cu toate că în urma unor evaluări recente ale performanței ORGP-urilor s-au identificat deficiențe grave în funcționarea acestora, fapt care a determinat Adunarea Generală a ONU să solicite măsuri urgente de îmbunătățire a performanțelor acestora;
- AV. întrucât organismele regionale de gestionare ar trebui să aibă un rol vital și important în contextul utilizării și exploatații sustenabile a zonelor de pescuit din apele comunitare, permițând ca deciziile privind gestionarea să fie luate la un nivel mai adecvat, prin implicarea părților interesate relevante;
- AW. întrucât politica externă din cadrul PCP are un rol esențial în garantarea aprovizionării industriei și a consumatorilor, având în vedere că mai mult de o treime din producția comunitară provine din zone de pescuit internaționale și din ape aparținând ZEE ale țărilor terțe;

Joi, 25 februarie 2010

- AX. întrucât pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) constituie una dintre cele mai grave amenințări la adresa exploataării sustenabile a resurselor acvatice vii și pune în pericol înseși bazele PCP, precum și eforturile internaționale de a promova o mai bună gestionare a oceanelor, și întrucât Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 privind stabilirea unui sistem comunitar de control, care va fi pus în aplicare în curând, vizează promovarea în continuare a gestionării și a coordonării;
- AY. întrucât 60 % din peștele consumat în Uniunea Europeană este capturat în afara apelor UE, situație cauzată de eșecul PCP de a menține nivelurile stocurilor de pește necesare pentru satisfacerea cererii din partea cetățenilor UE;
- AZ. întrucât Comisia a recunoscut deja faptul că au fost introduse pe piața comunitară produse care nu respectă dimensiunile minime definite de Uniunea Europeană, în special din cauza neaplicării normelor de comercializare a produselor congelate;
- BA. întrucât în prezent multe din locurile de muncă din sectorul pescuitului sunt ocupate de lucrători din țări terțe, deoarece această activitate devine din ce în ce mai puțin atrăgătoare pentru tinerii din UE;
- BB. întrucât scăderea drastică a prețurilor la majoritatea speciilor de pește din ultimii ani a avut un impact negativ major asupra veniturilor producătorilor, care s-au confruntat în același timp cu creșteri ale costurilor de producție pe care nu le pot transfera în prețul inițial de vânzare;
- BC. întrucât au avut loc modificări ale structurii pieței de produse piscicole și o trecere de la un echilibru acceptabil între producători și cumpărători la o situație care poate fi considerată din ce în ce mai mult un oligopol al celor din urmă, ca urmare a concentrării lanțurilor de distribuție și achiziție;
- BD. întrucât multe din exporturile din țările terțe creează probleme grave pentru competitivitatea sectorului comunitar al pescuitului, deoarece acestea nu respectă standardele și sistemele de control aplicabile producătorilor și consumatorilor comunitari, care duc la creșteri ale costurilor de producție pentru producătorii comunitari;
- BE. întrucât, pe termen lung, această scădere a prețurilor nu aduce avantaje nici consumatorilor,

Aspecte generale

1. salută inițiativa Comisiei de a propune cartea verde, care în momentul de față stă la baza unei proceduri de consultare și a unei dezbateri de importanță deosebită privind constrângerile și provocările cu care se confruntă actuala PCP, în vederea unei reforme urgente și aprofundate a acesteia și solicită să se țină seama și de opiniile părților interesate;
2. consideră că actuala reformă are o importanță vitală pentru viitorul industriei europene a pescuitului și că, în absența adoptării și aplicării unei reforme radicale, s-ar putea ajunge la dispariția stocurilor halieutice și a industriei pescuitului până la viitoarea reformă;
3. este de acord cu punctul de vedere exprimat în Cartea verde, conform căruia sustenabilitatea economică și socială necesită stocuri productive de pești și ecosisteme marine funcționale, astfel că sustenabilitatea ecologică reprezintă o premisă de bază pentru viitorul economic și social al pescuitului european;
4. de asemenea, salută cele două principii fundamentale stabilite de Comisie în vederea unei reforme eficiente și reușite a PCP, în special nevoia de a responsabiliza sectorul, bazată pe stabilirea unor condiții care să favorizeze exercitarea bunelor practici în materie de pescuit, nevoia de a ajusta și de a furniza modele de gestionare pe termen lung a pescuitului pentru a crea instrumente care să completeze și să îmbunătățească sistemul unic tradițional de TAC și cote, aflat acum în vigoare, precum și pentru a rezolva problema capacității excedentare a flotelor;

Joi, 25 februarie 2010

5. salută analiza realizată de Comisie privind punctele forte și punctele slabe ale PCP actuale și este de acord cu punctul de vedere exprimat de aceasta, conform căruia reforma ar trebui să se bazeze în special pe cinci aspecte, și anume: problema adânc înrădăcinată a supracapacității flotelor; obiectivele de politică neclare având drept rezultat o orientare insuficientă în ceea ce privește luarea deciziilor și implementarea, un sistem de luare a deciziilor care încurajează o abordare pe termen scurt; un cadru care nu conferă industriei suficientă responsabilitate, precum și lipsa unei voințe politice de a asigura respectarea legislației corelată cu respectarea insuficientă a acesteia de către industrie;
6. salută recunoașterea nevoii de a aplica un cadru mai simplificat pentru a se asigura că se vor obține rezultate optime ale măsurilor care urmează a fi adoptate și, prin urmare, subliniază importanța intensificării eforturilor pentru a realiza aceasta;
7. reamintește că principalul obiectiv al PCP ar trebui să fie garantarea viitorului atât al resurselor halieutice, cât și al pescarilor, prin intermediul asigurării refacerii populațiilor piscicole și al restabilirii viabilității economice a sectorului;
8. reamintește faptul că PCP trebuie să asigure sustenabilitatea pe termen lung a activităților de pescuit pentru a permite sectorului să contribuie la prezervarea viabilității socio-economice a comunităților de coastă, garantând aprovizionarea cu pește a populației și suveranitatea și securitatea alimentare și ameliorând condițiile de viață ale pescarilor, asigurând astfel o dezvoltare durabilă a zonelor costiere care depind în cea mai mare măsură de pescuit;
9. consideră că metoda de gestionare a pescuitului trebuie concepută astfel încât să minimizeze impactul activităților de pescuit asupra speciilor asociate sau dependente și că deciziile majore ar trebui să fie precedate de o evaluare a impactului asupra mediului, așa cum se întâmplă în majoritatea celorlalte industrii;
10. subliniază că PCP actuală este una dintre cele mai integrate politici comunitare, care dă Comunității competențe vaste, și deci și responsabilități, în ceea ce privește gestionarea și conservarea resurselor marine și solicită o mai mare implicare a părților interesate;
11. subliniază că, în pofida reformei profunde a PCP din 2002, aceasta se confruntă, la 27 de ani de la crearea sa cu probleme grave în cazul anumitor activități de pescuit, care se caracterizează în principal prin pescuit excesiv, capacitate excedentară în anumite segmente ale flotei, care trebuie definită în mod clar, ineficiență energetică și irosire, la care se adaugă alți factori, cum ar fi regresul economic și social, care afectează în momentul de față sectorul, globalizarea pieței produselor pescărești și de acvacultură și consecințele schimbărilor climatice și reducerea progresivă a resurselor, cauzată de starea de sănătate precară a ecosistemelor marine;
12. consideră că orice politică în domeniul pescuitului ar trebui să țină seama de o multitudine de aspecte – de ordin social, de mediu și de ordin economic – care necesită o abordare integrată și echilibrată, incompatibilă cu o viziune care creează o ierarhie între aceste aspecte, pe baza unei definiri prealabile a priorităților;
13. subliniază că protejarea viabilității industriei strategice a pescuitului și a comunităților de pescari, precum și sustenabilitatea ecosistemelor marine nu sunt obiective ireconciliabile;
14. consideră că probleme precum pescuitul excesiv, capacitatea excedentară, investițiile excesive și irosirea nu ar trebui considerate endemice sau universale, ci mai degrabă probleme specifice anumitor flote și activități de pescuit, care ar trebui remediate într-un mod care să țină seama de aceste particularități;
15. subliniază că, în cadrul mandatelor precedente, Parlamentul a atras atenția asupra faptului că normele PCP nu sunt respectate în mod adecvat de către toți operatorii și a solicitat în repetate rânduri organismelor competente din UE și tuturor statelor membre să-și îmbunătățească controalele, să-și armonizeze criteriile de inspecție și de sancționare, să asigure transparența rezultatelor inspecțiilor și să consolideze sistemele de inspecție comunitare pentru a realiza un climat de respectare a legii prin implicarea principalelor părți interesate și pentru a le acorda acestora responsabilități mai mari;

Joi, 25 februarie 2010

16. observă faptul că noul regulament privind controlul conține o serie de măsuri care ar putea fi criticate din punctul de vedere al șanselor de reușită și al rentabilității, în contextul reformei PCP;
17. subliniază faptul că multe din problemele cu care se confruntă PCP sunt generate de incapacitatea de a aplica principiile bunei guvernante;
18. subliniază că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul nu mai este doar un organ consultativ, ci va deveni co-legislator în sectorul pescuitului, împărțind puterea decizională cu Consiliul, excepție făcând stabilirea TAC și a cotelor;
19. subliniază că ORGP și acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui să joace un rol vital în administrarea și aplicarea unor bune practici de pescuit în zonele lor respective de competență și în domeniile de aplicare și că UE, prin poziția sa, ar trebui să promoveze cele mai înalte standarde posibile în ceea ce privește conservarea și gestionarea în domeniul pescuitului;
20. consideră că ar trebui înființate, implicând statele membre și părțile interesate relevante, organisme regionale de gestionare care să opereze în apele UE și care să joace un rol-cheie în ceea ce privește guvernanta și aplicarea bunelor practici de pescuit în jurisdicțiile UE respective;
21. subliniază că procesul de reformă a PCP ar trebui finalizat la începutul anului 2011 pentru a garanta că se ține seama de aceasta în mod corespunzător în cadrul discutării viitorului cadru financiar al UE și pentru a garanta punerea în aplicare pe deplin a unei PCP reformate;
22. subliniază că trebuie luate în considerație cunoașterea științifică și cercetarea tehnică aplicată în domeniul necesităților sectorului, pentru a minimiza efectele adverse asupra ecosistemelor marine și că trebuie creată și perfecționată treptat o politică privind conservarea și gestionarea sustenabilă a resurselor piscicole, prin implicarea și participarea cercetătorilor din sectorul cooperatist în calitate de observatori și reprezentanți cu drepturi depline ai consiliilor consultative regionale (CCR); subliniază în continuare faptul că absența unor date științifice corecte privind zonele de pescuit și ecosistemele marine nu ar trebui să împiedice aplicarea principiului precauției în cadrul noii politici comune în domeniul pescuitului;
23. subliniază că, în ciuda gradului de complexitate a anumitor proceduri de modificare a modelelor de gestionare a resurselor halieutice și în pofida dificultăților, în special a celor de natură juridică, care ar putea apărea în cadrul acestui proces, acestea nu sunt insurmontabile, după cum este demonstrat de reușita altor modele de gestionare în alte părți ale lumii; solicită Comisiei să examineze cu atenție posibilitatea ca noile modele de management să fie introduse în completarea modelelor existente de management în domeniul pescuitului;
24. atrage atenția că, în pofida măsurilor luate în materie de dezafectare, capacitatea excedentară rămâne o problemă gravă și anumite secțiuni ale flotei europene, în special flota de vase mici nu au fost modernizate în mod suficient și că încă mai există nave depășite tehnologic sau foarte vechi, care trebuie modernizate sau înlocuite, pentru a asigura o mai mare siguranță la bord și un impact mai mic asupra mediului, fără însă a crește capacitatea de pescuit;
25. subliniază importanța asociațiilor de pescari, a organizațiilor de producători și a altor organizații sectoriale pentru buna funcționare și dezvoltarea acestui sector;
26. subliniază că succesul unei acvaculturi sustenabile va depinde de un mediu favorabil întreprinderilor la nivel național și/sau local și că statele membre și autoritățile regionale ar trebui să se poată baza pe un cadru comunitar adecvat pentru dezvoltarea armonioasă a sectorului și exploatarea la maximum a potențialului acestuia de a genera prosperitate și locuri de muncă, acordând preferință pescarilor ale căror activități se află în declin;

Joi, 25 februarie 2010

27. subliniază că creșterea demografică din cadrul Uniunii Europene și extinderile viitoare ale acesteia, precum și factorii legați de schimbările climatice, ar putea să aibă un impact considerabil asupra actualei structuri de gestionare din domeniul pescuitului și al pisciculturii;
28. este surprins să constate că rolul crucial al porturilor de pescuit pentru sectorul pescuitului nu este menționat în Cartea Verde, ținând cont de faptul că porturile ocupă un loc de prim rang în ceea ce privește debarcarea peștelui și mecanismele de depozitare și distribuție; din acest motiv, solicită Comisiei să evidențieze rolul porturilor pentru sectorul pescuitului, având în vedere evoluțiile care au creat necesitatea de a moderniza infrastructura; consideră în continuare că porturile de pescuit europene vor putea să contribuie în viitor la elaborarea și instituirea de sisteme de certificarea și la o mai bună trasabilitate a capturilor;
29. subliniază că implicarea deplină a femeilor în activitățile din acest sector, pe picior de egalitate cu bărbații, este un obiectiv fundamental care ar trebui să se reflecte în toate măsurile și politicile concepute și adoptate pentru acest sector;
30. reiterează faptul că pescuitul reprezintă o activitate vitală, nu numai din punctul de vedere al alimentației, ci și la nivel social, recreațional și cultural și că, în multe dintre regiunile costiere ale Europei, acesta constituie principalul și, în anumite cazuri, singurul mijloc de a-și câștiga existența pentru numeroasele familii care depind de acesta în mod direct sau indirect și, împreună cu alte activități maritime, contribuie la animarea coastelor și la sudarea relațiilor socio-economice ale acestora;
31. consideră necesar să se valorizeze și să se respecte rolul femeilor în sectorul pescuitului și în dezvoltarea durabilă a zonelor de pescuit; solicită statelor membre să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că soțiile colaboratoare beneficiază de un nivel de protecție cel puțin echivalent cu cel al persoanelor care desfășoară activități independente și în aceleași condiții ca și acestea din urmă, inclusiv în ceea ce privește accesul la profesie și dreptul de a pescui; invită Comisia și statele membre să colaboreze la promovarea și integrarea principiului egalității de șanse în cadrul diferitelor etape ale punerii în aplicare a Fondului European pentru Pescuit (inclusiv elaborarea, punerea în aplicare, monitorizarea și etapele de evaluare), în conformitate cu dispozițiile articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 1198/2006;
32. îndeamnă Comisia să se asigure că cele mai vulnerabile grupuri din cadrul sectorului pescuitului, în special lucrătoarele, femeile pescar și femeile culegătoare de moluște și crustacee nu sunt dezavantajate la alocarea drepturilor de acces la resurse, prin încurajarea participării lor la CCR-uri;
33. susține în continuare faptul că viitoarele măsuri financiare de însoțire ar trebui să ia în considerație noile obiective ale PCP; consideră, în acest sens, că resursele financiare ce urmează să fie negociate în cadrul noi perspective financiare 2014-2020 ar trebui să prevadă un buget majorat pentru reformarea PCP care va crea condițiile financiare necesare pentru a implementa în totalitate și a pune în practică orientările reformatoare care au fost adoptate; subliniază faptul că politica comună în domeniul pescuitului presupune o finanțare comunitară echitabilă menită să garanteze că resursele acvatice sunt exploatate într-un mod care să protejeze sustenabilitatea în termeni economici, ecologici și sociali; respinge orice încercare de a renaționaliza PAC;
34. consideră că reducerile consecutive ale sprijinului comunitar pentru sector prevăzut în actualul cadru financiar multianual 2007-2013, în special reducerea creditelor pentru Fondul european pentru pescuit și organizarea comună a pieței, se numără printre factorii care au contribuit la înrăutățirea situației acestui sector;
35. subliniază faptul că ar trebui menținut principiul convergenței în alocarea fondurilor structurale și de coeziune, inclusiv FEP, în conformitate cu principiul solidarității și al coeziunii economice și sociale;
36. consideră că este necesară stabilirea unei perioade de tranziție, astfel încât această reformă a PCP să poată fi armonizată în mod corespunzător cu actualul cadru al acestei politici comune;

Joi, 25 februarie 2010

Aspecte specifice

Protejarea și conservarea resurselor și a cunoștințelor științifice

37. consideră că angajamentele luate de PCP de a inversa consecințele economice și sociale care rezultă din reducerea posibilităților de pescuit precum și din nivelele ridicate de poluare și intensificarea concurenței pe plan internațional trebuie să fie compatibile cu sustenabilitatea sectorului pe termen lung;

38. susține că PCP ar trebui să adopte o abordare ecosistemică, care ar trebui să fie luată în considerare în aceeași măsură în toate activitățile economice desfășurate, în cazul în care acestea afectează mediul marin, punând accentul pe gestionarea integrată a zonelor de coastă în care există ecosisteme complexe și unde trebuie păstrat un echilibru ecologic foarte delicat între interesele ecologice, economice, sociale, recreative și culturale; solicită Comisiei, în această privință, să asigure că reforma PCP include măsurile adoptate pentru combaterea schimbărilor climatice și că oferă fonduri suficiente pentru implementarea măsurilor în cauză;

39. susține că reforma PCP trebuie să respecte în continuare principiul precauției stabilit în Codul de conduită pentru un pescuit responsabil și în Acordul de la New York pentru a preveni orice risc la adresa supraviețuirii și durabilității speciilor în viitor;

40. consideră că ar trebui acordat întotdeauna comunităților locale de pescari acces prioritar la efectivele de pești deși drepturile de acces ar trebui să se bazeze pe criterii actualizate și nu numai pe criteriul capturilor istorice, și ci că ar trebui să se introducă treptat criterii sociale și de mediu pentru a determina cine are dreptul de a prinde pește, și că acestea ar trebui să cuprindă selectivitatea instrumentelor de pescuit și capturile secundare și aruncate peste bord, perturbarea habitatului marin, contribuția la economia locală, consumul de energie și emisiile de CO₂, calitatea produsului final, locurile de muncă create și conformitatea cu normele PCP, considerând totodată că ar trebui acordată prioritate pescuitului pentru consumul uman; este încredințat că utilizarea unor astfel de criterii poate impulsiona o dinamică care să ducă la îmbunătățirea practicilor de pescuit și la creșterea sustenabilității sectorului pescuitului din punct de vedere ecologic, social și economic;

41. consideră că până acum drepturile istorice au fost protejate de principiul relativei stabilități și că orice nou regim administrativ trebuie să mențină beneficiile obținute de comunitățile de coastă care au rezultat ca urmare a relativei stabilități;

42. consideră că aruncarea peste bord a peștelui reprezintă o practică de pescuit nesustenabilă care ar trebui treptat eliminată și că acesta ar trebui realizată prin crearea de stimulente atât pozitive dar și, dacă este cazul, negative pentru pescari pentru a-i determina să devină mai selectivi; consideră că, în cazul în care stimulentele nu reduc fenomenul aruncării peste bord a capturilor într-un interval de timp adecvat, atunci ar trebui să se implementeze o interdicție a aruncării peste bord a capturilor;

43. susține în continuare că sustenabilitatea pe termen lung a sectorului, menționată mai sus, adoptarea unei abordări ecosistemice, aplicarea principiului precauției și selectarea instrumentelor de pescuit corespunzătoare se vor realiza numai în contextul unei politici în domeniul pescuitului descentralizate, în cadrul căreia deciziile să se ia în funcție de situațiile respective pentru fiecare activitate de pescuit și regiune maritimă;

44. consideră necesară garantarea protecției efective a zonelor de coastă care sunt extrem de sensibile din punct de vedere al mediului (aceste fiind principalele zone de înmulțire și de depunere a icrelor pentru resursele biologice);

45. îndeamnă Comisia să evalueze efectele posibile ale implementării măsurilor adoptate pentru combaterea schimbărilor climatice asupra activităților de pescuit și a mediului marin;

46. consideră că o evidență amănunțită al flotei trebuie comparată cu resursele de pește disponibile ca potențială captură pentru a determina care flote sunt în echilibru cu resursele și care trebuie să fie reduse și cu cât anume, în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 2371/2002;

Joi, 25 februarie 2010

47. subliniază că, după cum se menționează în noul regulament privind controlul adoptat la 20 noiembrie 2009, (Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului articolul 55 alineatul (1)), statele membre trebuie „să se asigure că pescuitul de agrement pe teritoriul lor și în apele comunitare se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele și reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului”;

48. îndeamnă Comisia să țină cont de implicațiile sociale și pagubele grave produse activităților de pescuit de anumiți prădători consumatori de pește ca, de exemplu, populațiile prea mari de foci și cormorani;

49. subliniază necesitatea de a investi mai mult în cercetare și în cunoștințele științifice din domeniul piscicol, la nivel național și european, încurajând organizațiile colective de cercetare, a căror competență și experiență s-au îmbogățit în ultimii ani, precum și necesitatea de a integra mai eficient sectorul piscicol în domeniile acoperite de programele-cadru care promovează cercetarea; subliniază că cercetarea și cunoștințele în domeniul pescuitului trebuie să fie coordonate la nivel european; consideră că este esențial să se reducă incertitudinile din evaluările științifice și să se producă date sociale și economice relevante care să fie incorporate în evaluări; este de opinie că ar trebui urmărită incorporarea informațiilor în evaluări de către părțile implicate; subliniază că noua abordare ecosistemică va presupune o cercetare multidisciplinară;

50. subliniază faptul că cercetarea științifică în domeniul pescuitului este un instrument esențial pentru gestionarea pescuitului, fiind indispensabilă pentru identificarea factorilor care influențează dezvoltarea resurselor piscicole, pentru realizarea unei evaluări cantitative și prin elaborarea unor modele care fac posibilă estimarea evoluției lor, precum și pentru ameliorarea echipamentului de pescuit, a navelor și a condițiilor de muncă și de siguranță ale pescarilor, venind în completarea cunoștințelor și a experienței acestora;

51. subliniază faptul că cercetarea științifică ar trebui să țină cont de aspectele sociale, economice și de mediu ale activității de pescuit; consideră că este esențial să se evalueze impactul diferitelor sisteme/instrumente de gestionare a activităților de pescuit asupra ocupării locurilor de muncă și asupra veniturilor în comunitățile de pescari;

52. subliniază necesitatea de a oferi condiții de muncă corespunzătoare și drepturi și remunerație decente pentru cercetătorii și experții tehnici implicați în cercetarea științifică în domeniul pescuitului;

53. consideră că ar trebui să se folosească pe scară mai largă tehnologiile informației aplicabile în acest sector, precum și sistemele computerizate de colectare și transfer de date, atât de administrațiile regionale și naționale, cât și de organizațiile profesionale și de producători, pentru ca informațiile să fie mai accesibile și mai transparente;

54. consideră că utilizarea obligatorie a noilor tehnologii la bordul vaselor de pescuit (pentru inspectarea și controlul activităților de pescuit) ar trebui introdusă treptat cu acordarea unei perioade de tranziție pentru a ușura adaptarea celor din acest sector;

55. recunoaște că speciile vizate, precum și speciile nevizate, cum ar fi pești, rechini, țestoase, păsări marine, mamifere marine sunt creaturi sensibile și solicită Comisiei să aloce resurse pentru dezvoltarea unor metode de capturare și sacrificare care să reducă suferințele inutile ale vietăților sălbatice marine;

Profitabilitatea și avansarea pe plan profesional

56. subliniază că reforma PCP ar trebui să țină cont de faptul că UE a decis că exploatarea stocurilor de pește ar trebui gestionat prin prisma obiectivului randamentului maxim sustenabil, înțeles mai degrabă ca limită superioară a nivelului exploatarei și nu ca obiectiv, dar evidențiază faptul că acest lucru ar trebui însoțit de o abordare multispecii care să ia în considerare situația tuturor speciilor prezente într-o zonă de pescuit și să renunțe la abordarea actuală de a aplica RMS pentru fiecare efectiv în parte; este de opinie că sunt recomandabile implementarea acestui obiectiv într-un mod operativ, bazat pe date științifice, precum și măsurarea consecințelor socio-economice pe care le generează;

Joi, 25 februarie 2010

57. subliniază importanța sprijinului politic și economic pentru cooperarea dintre pescari și cercetători, astfel încât recomandările să poată fi făcute pe baze care să reflecte mai îndeaproape condițiile de pe mare și să poată fi puse în aplicare cu mai mare rapiditate;

58. subliniază importanța industriei pescuitului în situația socio-economică, în privința ocupării forței de muncă și a promovării coeziunii economice și sociale în regiunile ultraperiferice; reamintește că regiunile ultraperiferice ale Comunității sunt mult în urmă în termeni socio-economici datorită faptului că sunt departe, datorită caracterului lor insular și izolat, a dimensiunii mici și a unui climat și a unei topografii dificile, a dependenței economice de un număr mic de produse, în special produse pescărești, a piețelor lor limitate și a naturii lor duale (dat fiind că sunt, în același timp, regiuni comunitare și teritorii situate în țări în curs de dezvoltare) și reamintește că aceste caracteristici justifică aplicarea discriminării pozitive în anumite domenii ale PCP, în special în ceea ce privește sprijinul acordat pentru modernizarea și reînnoirea flotei;

59. îndeamnă Comisia să recunoască caracteristicile specifice și diferențele dintre regiunile ultraperiferice și comunitățile, de pe insulele îndepărtate, a căror supraviețuire economică depinde aproape integral de pescuit, și să promoveze măsuri de sprijin care vizează durabilitatea la nivel biologic și social a resurselor piscicole în regiunile respective;

60. sprijină continuarea POSEI - pescuit (sistem de compensare pentru costurile suplimentare suportate în cazul comercializării anumitor produse pescărești din regiunile ultraperiferice) în aceleași condiții ca și POSEI - agricultură; consideră că, în această privință, acest program ar trebui să rămână în vigoare în permanență, dat fiind că statutul de ultraperiferic are un caracter permanent;

61. consideră că este necesar ca în domeniul pescuitului să se creeze grupări interprofesionale care să implice proprietari, lucrători, prelucrători, intermediari etc., care să promoveze dialogul dintre diversele persoane implicate din sector aflate atât în amonte, cât și în aval;

62. îndeamnă Comisia să elaboreze programe comunitare specifice pentru a acorda sprijin pescuitului costier la scară mică și celui artizanal, precum și pescuitului de crustacee și moluște - activități care sunt în general efectuate de unități operaționale mici și medii - cu scopul de a sprijini aceste flote să depășească dificultățile lor structurale tradiționale, ajutându-le să beneficieze mai bine de oportunitățile oferite de FEP, care numără multe măsuri care deja sunt orientate exclusiv spre IMM-uri, ajutându-le în mod specific să capete un acces mai mare la piețe și să crească valoarea produselor lor;

63. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze formarea corespunzătoare a pescarilor și navigatorilor, inclusiv prin programe de educație obligatorii privind „cele mai bune practici” în domeniul pescuitului și bazele ecologiei marine pentru cei care necesită calificare profesională, pentru a îmbunătăți statutul calificărilor, pentru a conferi prestigiu profesiei și pentru a atrage mai mulți tineri cu capacitate de adaptare, care ar fi capabili să accepte mobilitatea ocupațională și să adopte o atitudine întreprinzătoare în sector, precum și să încorporeze toate elementele tehnice, științifice și culturale necesare pentru a ajuta la combaterea prejudecății răspândite conform căreia pescuitul ar fi o activitate periferică;

64. subliniază că pentru creșterea atât a productivității, cât și a salariilor, calificările profesionale reprezintă un factor-cheie; subliniază că locurile de muncă calificate sunt o caracteristică a întreprinderilor avansate din punct de vedere tehnologic și implică o mai bună remunerare, o mai bună cunoaștere a standardelor (și astfel o șansă mai mare de a le respecta), precum și o mai bună înțelegere și respectare a interacțiunii dintre pescuit și ecosisteme;

65. consideră că tuturor operatorilor din domeniul pescuitului și al pescuitului de crustacee, fie bărbați, fie femei, trebuie să li se garanteze un acces mai ușor la instrumentele financiare ale Uniunii Europene și să li se acorde același statut în toate statele membre, astfel încât să li se garanteze protecție și asigurări sociale în cadrul sistemelor de asigurări sociale ale fiecărui stat membru; subliniază că trebuie instituită o strategie de sprijin financiar pentru profesioniștii din domeniul pescuitului care și-ar putea pierde locul de muncă sau ar putea constata o scădere a activității ca urmare a ajustării capacității de pescuit în funcție de disponibilitatea stocurilor de pește sau de planurile de refacere a stocurilor de pește;

Joi, 25 februarie 2010

66. solicită statelor membre să negocieze acorduri colective, respectând legislația muncii din țările lor, care ar trebui să fie acceptate de flotele europene pentru a îmbunătăți siguranța și condițiile de lucru din cadrul acestora;

67. consideră necesară implicarea mai amplă a producătorilor în lanțul de comercializare pentru peștele proaspăt și alte produse pescărești, precum și reducerea numărului de intermediari în lanțul producători-consumatori, precum și, într-o măsură din ce în ce mai mare, facilitarea implicării organizațiilor de producători și a altor părți interesate în gestionarea stocurilor și comercializarea produselor pescărești, pentru ca subsectorul pescuitului să devină cât mai profitabil posibil, precum și încurajarea și sprijinirea tuturor vânzărilor directe și a activităților de marketing efectuate de producătorii care pot scurta lanțul;

68. solicită Comisiei să accelereze procesul de oferire de informații consumatorilor în ceea ce privește originea și calitatea produselor de pescuit și să elaboreze un program specific de etichetare ecologică în vederea îmbunătățirii imaginii produselor pescărești și promovării sănătății consumatorilor, program care să aibă la bază monitorizarea strictă și trasabilitatea deplină, de la momentul obținerii materiei prime până la comercializarea produsului final, în ceea ce privește vânzarea atât a capturilor proaspete, cât și a produselor prelucrate obținute din în urma activității de pescuit sau a acvaculturii;

69. reiterează necesitatea de a garanta respectarea strictă a măsurilor de monitorizare și certificare a produselor pescărești și de acvacultură care intră pe piața comunitară, inclusiv a importurilor, cu scopul de a le garanta identitatea și faptul că provin din activități de pescuit sustenabile și, în acest caz, că sunt prelucrate în mod adecvat; subliniază în plus, necesitatea de a garanta că produsele importate sunt trasabile și îndeplinesc cerințele sociale, de sănătate, și de mediu impuse produselor comunitare, pentru a crea astfel condiții de concurență echitabile pe piața comunitară;

Modele de gestionare, descentralizare, responsabilitate sporită și monitorizare

70. evidențiază faptul că, pescuitul fiind o activitate care exploatează o resursă care se autoregenerează, prima și principala sarcină a gestionării pescuitului este controlul direct sau indirect al efortului de pescuit total, astfel încât să se realizeze obiectivul de a garanta aprovizionarea publicului cu pește reușind, totodată, să se garanteze durabilitatea resurselor;

71. consideră că este esențială stabilirea unui cadru politic care să permită luarea deciziilor referitoare la sector pe termen mediu sau scurt, aplicând planuri de funcționare diferite, compatibile cu natura specifică a ecosistemelor marine, a pescuitului și cu caracteristicile distinctive ale flotelor și industriilor europene individuale;

72. consideră că, deși obiectivele strategice pe termen lung pot fi formulate la nivel comunitar, statelor membre și organismelor regionale ar trebui să li se acorde responsabilități reale în materie de dezvoltare și punere în aplicare a planurilor de operare individuale, instituțiile europene jucând un rol în garantarea îndeplinirii obiectivelor-cheie;

73. consideră că va fi nevoie să se instituie planuri de gestionare și de refacere pe termen lung pentru toate tipurile de pescuit și/sau zone de pescuit geografice din cadrul UE; solicită ca aceste planuri să fie redactate pe baza principiului precauției și pe baza avizelor științifice și să respecte criteriile coerente care să garanteze o abordare bazată pe ecosistem; consideră că planurile ar trebui monitorizate în mod mai astfel încât, dacă este cazul, să poată fi adaptate la orice împrejurări;

74. consideră că planurile de gestionare și refacere ar trebui să fie analizate din punct de vedere științific și testate riguros prin intermediul unor simulări pentru a garanta că există o probabilitate ridicată ca acestea să-și atingă obiectivele în ciuda numeroaselor elemente științifice necunoscute inerente referitoare la mediul marin și la caracteristicile resurselor halieutice;

75. îndeamnă Comisia să examineze toate măsurile alternative pentru combaterea pescuitului excesiv, precum și toate posibilitățile de modernizare a anumitor părți ale flotei fără a crește capacitatea de pescuit;

Joi, 25 februarie 2010

76. consideră că o implicare mai directă a sectorului pescuitului în redactarea și gestionarea PCP ar putea reduce semnificativ capturile aruncate înapoi în mare; consideră că ar trebui sprijinite într-o măsură cât mai mare experimentele care favorizează gestionarea bazată pe rezultate; consideră că aceasta va necesita revizuirea regulamentului privind controalele (Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului), deși acesta a fost adoptat doar la sfârșitul anului 2009;
77. susține că sistemul de gestionare a sectorului pescuitului trebuie să renunțe la abordarea tradițională de sus în jos în favoarea principiului regionalizării și subsidiarității (descentralizare orizontală), fără a determina discriminări regionale sau perturbări în punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului, a evaluării principiului stabilității relative și a examinării concluziilor evaluării pentru a vedea dacă se impune aplicarea mai flexibilă a acestui principiu, precum și a participării profesioniștilor din sector și a părților interesate; ținând seama de caracteristicile specifice și variate ale flotei comunitare, respinge cu fermitate orice încercare de adoptare a unui model unic de gestionare a pescuitului comunitar și solicită în schimb să se țină seama în mod corespunzător de particularitățile specifice ale diferitelor mări europene; subliniază, cu toate acestea, nevoia de a se evita periclitarea atât a egalității de șanse între producătorii de pe piața europeană, cât și a armonizării condițiilor de concurență;
78. invită Comisia să depună eforturi pentru adoptarea unui model separat, clar definit, liberal și debirocratizat pentru gestionarea pescuitului de coastă la scară redusă, în cazul căruia instituțiile europene stabilesc obiective primordiale care să fie atinse de statele membre în funcție de propriile lor strategii;
79. recunoaște potențialul autogestionării și al regionalizării pentru crearea unei culturi de conformitate;
80. consideră că participarea părților interesate la procesul de elaborare și gestionare a politicilor de gestionare în domeniul pescuitului poate conduce la adoptarea unor măsuri de gestionare mai eficiente și consideră astfel că ar trebui recunoscute, încurajate și stimulate acțiunile inovatoare pozitive întreprinse la nivel individual, local sau național;
81. consideră că este important să existe mai multe dezbateri și analize cu privire la posibila descentralizare a PCP, cu participarea tuturor părților interesate la nivel instituțional și sectorial;
82. îndeamnă Comisia să analizeze cu atenție posibilitatea de a adopta noi mecanisme de gestionare a pescuitului care să fie complementare TAC și regimului cotelor, cu excepția situațiilor în care acest sistem ar putea continua să fie adecvat, întrucât aceste mecanisme ar permite introducerea unei politici care să nu permită aruncatul capturii peste bord și adaptarea flotei într-un mod mai flexibil, în funcție de diversitatea și distribuția stocurilor; îndeamnă Comisia să analizeze dacă ar trebui aduse schimbări principiului stabilității relative și în special modulului în care comunitățile de coastă care depind de pescuit într-o măsură extremă ar putea beneficia de un regim preferențial la distribuirea resurselor de pescuit;
83. consideră că un sistem de gestiune pe baza efortului de pescuit ar putea contribui la adoptarea unei politici eficiente de nearuncare a capturilor înapoi în mare și ar simplifica actualele proceduri administrative și de control, care consumă timp și fonduri excesive atât pentru sectorul pescuitului, cât și pentru administrațiile statelor membre;
84. consideră că măsurarea efortului de pescuit în mod uniform, fără a ține seama de diversitatea flotelor și a instrumentelor de pescuit, este insuficientă; consideră că pentru acțiunea de controlare a efortului de pescuit ar trebui să țină seama de diferențele specii, diferențele instrumente de pescuit și de evaluarea impactului capturilor asupra efectivelor fiecărei specii;
85. consideră că orice schimbare adusă modelului de gestiune ar trebui să includă o perioadă de aplicare tranzitorie exclusiv în fiecare stat membru, pentru a se evita orice schimbări subite și pentru a se evalua rezultatele înainte de a se extinde aplicarea lor la nivel comunitar;
86. consideră, de asemenea, că orice model de gestiune nou ar trebui să aibă ca punct de pornire actualele dispoziții, pe baza stabilității, însă este de părere că este inevitabil faptul că viitoarea PCP trebuie să recunoască actuala situație cu privire la utilizarea cotelor, conferind sistemului suficientă flexibilitate pentru a evita obstacolele din calea eficienței economice și a profitabilității investițiilor;

Joi, 25 februarie 2010

87. consideră că cu cât nivelul participării este mai mare, cu cât obiectivele sunt mai clare și cu cât mai mult sprijin economic și social se acordă celor afectați, cu atât mai eficace va fi înțelegerea, acceptarea și aplicarea diferitelor măsuri de gestionare a resurselor de pescuit; subliniază necesitatea de a se aplica mecanisme pentru acordarea de subvenții sau de compensații pescarilor afectați de repercusiunile economice și sociale ale planurilor multianuale de refacere de gestionare, precum și măsuri de protecție a ecosistemelor;

88. susține în continuare că consiliile consultative regionale (CCR), împreună cu alte părți interesate și cu evaluările efectuate de către Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului ar trebui să dețină un rol mai activ atât în timpul, cât și după procesul de reformă al PCP și că aceste organisme ar trebui să fie puse din punct de vedere logistic și financiar în situația de a-și exercita responsabilitățile actualizate în mod eficient și pe deplin, astfel cum se stabilește în rezoluțiile anterioare ale Parlamentului, cum ar fi rezoluția din 24 aprilie 2009 menționată anterior;

89. solicită prezența mai puternică a elementului regional în procesul de luare a deciziilor, care să ia seama într-o măsură mai mare de specificul regional al ecosistemelor și de condițiile naturale de producție, însoțită de un rol viabil mai puternic al organismelor consultative regionale;

90. atrage atenția asupra importanței Agenției Europene pentru Controlul și Inspecția Pescuitului în contextul PCP reformate și subliniază necesitatea asigurării armonizării și obiectivității în ceea ce privește controlul în domeniul pescuitului, precum și a aplicării unui sistem uniform și echitabil de norme și sancțiuni, sporind astfel încrederea în principiul fundamental al egalității de tratament în rândul pescarilor și a proprietarilor de nave;

91. consideră că politica de control în domeniul PCP ar trebui să ia în considerare următoarele aspecte:

— realizarea unui control mai direct de către Comisia Europeană, maximizându-se posibilitățile oferite de crearea Agenției pentru controlul pescuitului;

— simplificare legislativă prin adoptarea unor standarde adaptate în modul optim pentru realizarea obiectivelor;

— aplicarea principiului că partea care încalcă legislația trebuie să repare daunele cauzate altor operatori; și

— un proces decizional ascendent, care să faciliteze punerea în aplicare a sistemului de control;

92. solicită elaborarea unei politici mai cuprinzătoare, care să încurajeze statele membre să-și asume o responsabilitate mai mare, și prin care statele care nu și-au îndeplinit angajamentele de control și conservare să nu fie eligibile pentru a primi fonduri structurale sau alte forme de sprijin comunitar în temeiul articolului 95 din noul regulament privind controalele; consideră că este esențial ca fondurile UE și cele naționale pentru pescuit să fie direcționate în mod flexibil numai către activități și măsuri bazate pe un pescuit sustenabil din punct de vedere ecologic, economic și social;

93. ia act de faptul că pescuitul INN reprezintă o formă de concurență neloială care aduce prejudicii grave tuturor pescarilor europeni care respectă legislația comunitară, națională și a țărilor terțe și își desfășoară activitatea într-un mod responsabil;

94. reamintește faptul că pescuitul INN perturbă funcționarea corectă a pieței peștelui și amenință echilibrul ecosistemelor;

Joi, 25 februarie 2010

95. încurajează UE să își asume responsabilitatea în calitate de principal importator și principală piață de pește la nivel mondial, precum și rolul de lider în încercarea de soluționare a problemei pescuitului ilegal, făcând uz de toate posibilitățile disponibile pentru a face din combaterea pescuitului INN o prioritate pe agenda internațională, având în vedere daunele grave asupra mediului pe care le cauzează, inclusiv slăbirea rezistenței ecosistemelor marine la impactul schimbărilor climatice, precum și amenințarea pe care o constituie la adresa securității alimentare;

Gestionarea flotelor de pescuit UE

96. subliniază faptul că în cadrul reformei PCP ar trebui să încerce să se găsească soluții pentru a se asigura un echilibru stabil și permanent între resursele de pescuit și capacitatea flotei;

97. reiterează importanța ajustării capacității flotei de pescuit la resursele disponibile, însă subliniază faptul că Comisia și statele membre ar trebui să cuantifice actualul exces de capacitate, identificând flotele care sunt prea mari în raport cu actualele posibilități de pescuit de care dispun;

98. susține tratamentul diferit între sectoarele pescuitului de adâncime și acelea care prin structura și potențialul lor economic se pot măsura cu alte activități economice și activitățile de pescuit artizanal, cu legături mai strânse cu zonele de coastă și cu piețe specifice, cu un volum de producție mai mic și cu diferite structuri de costuri și forme de angajare;

99. susține elaborarea unor noi definiții pentru pescuitul artizanal și a celui industrial și a unor criterii mai flexibile pe care să se bazeze aceste definiții, astfel încât să se garanteze faptul că ele se vor adapta mai bine la diversitatea activităților de pescuit comunitare; în acest scop, îndeamnă Comisia să efectueze un inventar detaliat și exhaustiv al dimensiunii, caracteristicilor și răspândirii flotei comunitare actuale fiecare categorie fiind definită pe baza unor criterii solide, astfel încât să existe niciun fel de discriminare între flotele diferitelor state membre care operează în aceleași ape;

100. solicită Comisiei să definească în mod clar supracapacitatea; consideră că este necesar să se stabilească motivele supracapacității și îndeosebi factorii economici care determină capacitatea și să se exploreze legăturile posibile cu politica de piață, știut fiind faptul că în anumite cazuri forțele pieței pot reprezenta un criteriu cheie de luat în considerare; consideră că criteriile de definire a flotei comunitare ar trebui să nu se limiteze la parametri numerici simpliști și să includă factori diferențiați de ponderare în fiecare regiune, ceea ce ar oferi un model uniform și flexibil capabil să răspundă în mod echitabil paletelor de situații diferite din flota comunitară;

101. consideră că actualul FEP și viitoarele fonduri structurale destinate sectorului pescuitului trebuie să continue să sprijine reînnoirea și modernizarea flotei, mai presus de toate în privința pescuitului artizanal și costier la scară redusă, dat fiind că acest sprijin se bazează pe criterii de siguranță (ceea ce reduce la minimum accidentele ocupaționale), igienă și confort, precum și pe protecția mediului, economiile de carburant și alte criterii care nu presupun creșterea capacității de pescuit a flotelor respective;

102. consideră că politica privind sprijinirea flotelor de pescuit ar trebui să țină seama de criterii bazate pe merit, cum ar fi: dezvoltarea unor bune practici de pescuit care respectă mediul, respectarea culturii de conformitate, implementarea unor sisteme de organizare (asociații de producători);

103. se declară în favoarea instituirii unui fond de dezmembrare a navelor ca soluție eficientă pe termen scurt la problemele legate de supracapacitate, cu norme prin care să se evite blocarea utilizării sale de către statele membre;

104. consideră că flota de pescuit ar trebui să fie în măsură, pe termen lung, să se autofinanțeze și să rămână competitivă pe o piață liberalizată a produselor pescărești, însă subliniază că acest lucru se poate întâmpla numai în cadrul unei PCP al cărui model de gestiune în domeniul pescuitului facilitează profitabilitatea întreprinderilor;

Joi, 25 februarie 2010

Acvacultura și produsele prelucrate

105. își exprimă convingerea cu privire la faptul că un sector al acvaculturii de calitate înaltă și care să fie sustenabil din punct de vedere ecologic are potențialul de a stimula dezvoltarea sectoarelor conexe și de a sprijini promovarea dezvoltării în zonele rurale, de coastă și în cele din largul mării, aducând, de asemenea, beneficii considerabile consumatorilor, și anume produse alimentare produse în mod ecologic, hrănitoare și de o foarte bună calitate;

106. consideră că ar trebui consolidate protecția și competitivitatea acvaculturii comunitare prin sprijinirea într-o mare măsură și în mod constant a cercetării și dezvoltării tehnologice, prin planificarea unor zone de coastă și bazine fluviale în vederea facilitării accesului la spațiul necesar și prin includerea nevoilor specifice în materie de acvacultură în politica de piață a UE; recunoaște rolul important pe care îl joacă organizațiile de producători înființate în cadrul organizării comune a pieței și invită Comisia să abordeze în mod special nevoile și cerințele sectorului acvaculturii în ceea ce privește aceste norme;

107. consideră că dezvoltarea durabilă a acvaculturii necesită metode de producție care respectă mediul, pentru a se evita probleme cum ar fi eutrofizarea apelor și pentru a promova realizarea de produse de calitate superioară prin intermediul unor standarde stricte în materie de sănătate și al stabilirii unor standarde ridicate pentru acvacultura organică și bunăstarea animalelor, precum și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor; subliniază importanța includerii de stimulente pentru producția de acvacultură organică și eforturi de sporire a eficacității exploatațiilor piscicole;

108. consideră că acvacultura reprezintă o parte integrantă a PCP, care are un rol complementar față de subsectorul capturilor, în special în ceea ce privește disponibilitatea rezervelor alimentare, capacitatea de ocupare a forței de muncă și repopularea, în special în cazul speciilor care au cel mai înalt grad de supraexploatare în mediul natural;

109. solicită acordarea de sprijin pentru investiții în tehnologii piscicole noi, inclusiv în sisteme intensive care fac posibilă reciclarea apei, piscicultura în apele sărate din larg și în apele dulci, precum și în cercetarea privind creșterea unor noi specii de interes economic și privind hrana produsă astfel încât mediul să fie afectat mai puțin, acordându-se cu prioritate sprijin pentru sporirea sustenabilității mediului; recunoaște marile potențial pe care îl are acvacultura în larg și îndeamnă Comisia să analizeze mecanismele specifice pentru sprijinirea dezvoltării pisciculturii în apele sărate din larg;

110. consideră că este necesară introducerea unor norme care să stabilească bune practici de piață (controale de calitate ale produselor, protecția consumatorului, taxe vamale) și concurență echitabilă în ceea ce privește produsele piscicole din afara UE, fiind excluse produsele care intră în domeniul de aplicare al reglementărilor cuprinse în acorduri UE cu terți;

111. consideră că este esențial ca, în perioadele de repaus biologic al flotelor în scopul refacerii stocurilor de pești, să se țină seama în mod corespunzător și de industria conservelor, în cazul în care nu există surse alternative de aprovizionare cu speciile afectate de acele măsuri;

112. invită Comisia să prezinte Consiliului și Parlamentului European propuneri care să promoveze cercetările cu scopul de a crea noi specii de acvacultură de o calitate superioară, în special specii ierbivore, și care aduc valoare adăugată și să promoveze cercetările și schimburile de bune practici la nivel comunitar în ceea ce privește aceste specii și metodele de producție și de comercializare ale acestora, în vederea abordării preocupărilor legate de mediu și asigurării unei poziții concurențiale mai bune comparativ cu alte produse alimentare noi;

113. subliniază importanța acordării de fonduri întreprinderilor din domeniul acvaculturii, indiferent de mărimea acestora, principalul criteriu fiind contribuția lor la dezvoltarea socială și economică a vieții în zonele costiere;

Joi, 25 februarie 2010

Piețele și comercializarea peștelui

114. reiterează plângerile exprimate de reprezentanții sectorului în legătură cu faptul că reforma OCP în domeniul produselor piscicole și de acvacultură este relaționată cu procesul de reformare a PCP, spre deosebire de ceea ce s-a întâmplat în cazul politicii de control al pescuitului, fapt care va însemna probabil că producătorii comunitari vor trebui să se aștepte până în 2013 ca să beneficieze de un nou cadru care să-i ajute să mărească profitabilitatea activității lor; își exprimă speranța că, în cel mai scurt timp posibil, Comisia își va prezenta Comunicarea privind viitorul actualei OCP;

115. susține că ar fi necesară o revizuire ambițioasă a OCP a produselor pescărești pentru ca aceasta să poată contribui mai mult la garantarea veniturilor din acest sector, a stabilității piețelor, a unei mai bune comercializări a produselor pescărești și a unei creșteri a valorii adăugate a acestora;

116. subliniază nevoia instituirii unui mecanism de promovare a concentrării ofertei, în special prin înființarea și revitalizarea organizațiilor de producători;

117. solicită, în plus, elaborarea unui studiu care să ofere o analiză detaliată a situației generalizate de concentrare a cererii pe piața produselor piscicole, pentru a verifica dacă există strategii de piață care ar putea să încalce normele concurențiale și să ducă la scăderea prețurilor la majoritatea speciilor;

118. consideră că este necesar să se instituie mecanisme de intervenție pe piață, în special în cazul exploatațiilor piscicole în care folosesc modelul de gestionare bazat pe principiul drepturilor transferabile de pescuit, pentru a preveni concentrarea excesivă a drepturilor de pescuit în mâinile unui număr redus de operatori (clauze de salvagardare), întrucât, dacă ar apărea o astfel de situație într-un stat membru, ar putea pune în pericol viabilitatea flotei sale de pescuit artizanal, iar dacă ar fi implicate mai multe state membre, această situație ar putea pune în pericol durabilitatea sectorului în unele din statele respective;

119. solicită, în același timp, ca, în cadrul planurilor viitoare de refacere și de gestionare, Comisia să analizeze impactul și consecințele pe care le-ar putea avea pe piața europeană reducerea capturilor și importul rezultat de produse de substituție din țări terțe pentru a compensa întreruperile aprovizionării pe piață;

120. subliniază nevoia de a garanta că politica comercială comună respectă obiectivele urmate de PCP, astfel încât să se garanteze faptul că noile concesiuni ale UE (multilaterale, regionale sau bilaterale) referitoare la protecția externă, tarifară și netarifară, pentru produsele de pescuit și cele de acvacultură nu anulează sau pun în pericol eforturile făcute pentru garantarea unor debușee suficient de profitabile pentru produsele comunitare;

121. consideră că ar trebui să se depună toate eforturile pentru a evita creșterea dependenței deja foarte mari a UE de importurile din țările terțe în ceea ce privește aprovizionarea cu produse pescărești și de acvacultură;

122. consideră că este necesar ca UE să asigure promovarea pe plan extern a produselor piscicole comunitare, cum ar fi conservele de pește și produsele de acvacultură, în special prin intermediul promovării certificării acestora și al finanțării prezenței lor la concursuri și târguri internaționale;

Relațiile externe

123. consideră că obiectivul care trebuie să stea la baza acțiunilor pe plan extern ale PCP este apărarea intereselor comunitare în materie de pescuit, în conformitate cu politica externă a UE;

Joi, 25 februarie 2010

124. susține că UE ar trebui să se manifeste mai ferm în cadrul ORGP, FAO, ONU și al altor organizații internaționale, în vederea promovării gestionării corespunzătoare a zonelor de pescuit internaționale și a combaterii pescuitului ilegal, precum și a asigurării unei protecții sporite a ecosistemelor marine și a protejării viitorului activităților de pescuit;

125. susține că trebuie elaborate programe de promovare a produselor pescărești provenite din surse durabile din punctul de vedere al mediului și echitabile din punct de vedere social, în UE și în afara acesteia;

126. insistă asupra faptului că, astfel cum se menționează în Convenția ONU privind dreptul mării, UE ar trebui să accepte accesul la stocuri de pește din apele țărilor terțe numai în cazul în care s-a demonstrat științific că există un surplus care nu poate fi capturat de pescarii din țara terță respectivă și că acesta poate fi pescuit într-o manieră durabilă, respectându-se cel puțin aceleași standarde ca cele aplicate în UE (selectivitatea echipamentelor etc.);

127. consideră că ar trebui realizată o evaluare globală a noilor acorduri în domeniul pescuitului cu țări terțe, care să se bazeze pe criterii astfel cum au fost definite de Parlamentul European; consideră că scopul acestor criterii ar trebui să fie echilibrarea intereselor economice cu promovarea pescuitului sustenabil, consolidând capacitatea partenerilor noștri de a garanta un pescuit durabil în propriile lor ape și contribuind astfel la o mai bună guvernare în domeniul pescuitului în afara UE, consolidarea angajării în acest sector a forței de muncă locale și menținerea credibilității Uniunii Europene ca apărător al drepturilor omului și al democrației pe plan mondial, în consonanță cu politica externă a UE;

128. solicită, în plus, ca aranjamentele de compensații financiare din cadrul acordurilor de parteneriat din domeniul pescuitului să facă o distincție clară între componenta comercială și cea referitoare la cooperarea pentru dezvoltarea sectorului pescuitului în țările terțe, pentru o mai mare transparență bugetară;

129. consideră că acordurile de parteneriat ar trebui să stimuleze crearea de locuri de muncă în țările terțe, să reducă nivelul de sărăcie, să dezvolte structuri de sprijin pentru sector (porturi de pescuit, structuri de depozitare și de procesare a peștelui etc.), reducând în consecință numărul de imigranți în UE;

130. consideră că compensațiile financiare acordate în temeiul acordurilor de pescuit cu țări terțe ar trebui folosite pentru promovarea și dezvoltarea sectorului pescuitului în țările respective, fie prin direcționarea obligatorie a fondurilor către construcția de infrastructuri (porturi de pescuit, depozite, instalații de procesare a peștelui etc.), fie prin furnizarea unor mijloace operaționale (nave, echipamente etc.), astfel încât activitatea de pescuit să poată fi realizată într-un mod responsabil și durabil;

131. își exprimă convingerea că acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui negociate pe baze științifice solide și este de opinie că pentru realizarea altor progrese necesare este nevoie de includerea tuturor măsurilor de ordin tehnic în procesul de negociere și de îmbunătățiri substanțiale ale mecanismelor de punere în aplicare a prevederilor acordului;

132. solicită ca sectorul afectat să fie consultat pe parcursul procesului de negociere, iar CCR pentru pescuitul în larg să participe în calitate de observator la comisiile comune prevăzute în acorduri;

133. consideră că, date fiind complexitatea crescândă a situației, nevoia de o punere în aplicare mai eficientă a acordurilor și numărul din ce în ce mai mare al sarcinilor pe care le impune o participare corespunzătoare la ORP, este nevoie de o majorare a resurselor umane și materiale ale DG MARE; consideră, de asemenea, că ar trebui examinată posibilitatea descentralizării conducerii executive în favoarea statelor membre;

Joi, 25 februarie 2010

Politica maritimă integrată

134. consideră că PCP necesită o abordare globală în ceea ce privește gestionarea stocurilor de pește și trebuie coordonată cu politicile de mediu și de dezvoltare și cu PMI;

135. consideră că decizia Comisiei Europene de a include PMI printre prioritățile sale este o decizie bună și subliniază faptul că noua abordare ecosistemică stabilește o legătură directă și prioritară între PCP și PMI;

136. consideră că activitatea de pescuit ar trebui integrată și structurată corespunzător într-un context mai larg al activităților maritime, cum ar fi: transportul maritim, turismul maritim, parcurile eoliene marine și acvacultura; consideră, de asemenea, că activitatea de pescuit ar trebui inclusă în grupuri de activități maritime;

137. subliniază că pescuitul este una dintre activitățile economice cu cel mai mare impact asupra ecosistemelor, întrucât obține resurse semnificative din acestea, și că, de asemenea, este activitatea cea mai afectată de acțiunile altor activități în cadrul ecosistemelor respective, cum ar fi turismul, transportul maritim, dezvoltarea urbană costieră;

138. își exprimă convingerea că integrarea reală a PCP în PMI necesită voință politică și că entitățile de pescuit naționale, regionale și locale sunt dispuse să își asume angajamentele necesare; subliniază faptul că, având în vedere propriile sale obiective și recunoscând în același timp nevoia de legături adecvate între diferitele politici care au impact asupra mediului marin, PCP nu trebuie să se subordoneze altor politici comunitare elaborate între timp; consideră, dimpotrivă, că acestea din urmă ar trebui să mențină și să integreze obiectivele politicii din domeniul pescuitului;

139. subliniază nevoia de a aloca resurse financiare adecvate pentru PMI și reafirmă principiul conform căruia noilor priorități trebuie să le corespundă noi mijloace financiare; respinge ideea finanțării PMI din cadrul FEP;

140. afirmă că este necesar să se înceapă amenajarea corectă și riguroasă a spațiului maritim european, în vederea stabilirii unor zone biogeografice cu scopul de a proteja cele mai sensibile ecosisteme marine; subliniază, în acest sens, faptul că pescuitul la scară mică, acvacultura marină și pescuitul de moluște și crustacee sunt activități care au loc în principal în ecosistemele cele mai vulnerabile, aproape de coastă, ceea ce face ca interacțiunea să fie și mai directă și mai strânsă;

141. constată că în Cartea Verde Comisia recunoaște că sistemul celor 12 mile marine a funcționat în general bine și că, prin urmare, unul din puținele domenii în care PCP a înregistrat un relativ succes a fost acela în care statele membre au avut control; prin urmare, solicită permanentizarea acestui principiu;

*

* *

142. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European, Comitetului consultativ pentru pescuit și acvacultură, consiliilor consultative regionale, Comitetului științific, tehnic și economic, Comitetului pentru un dialog social sectorial în domeniul pescuitului maritim, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.